

murile mai grele, când nu vor mai primi atâtea lucruri.

- Ham, ham, frățioare, am mâncat destul de mult în ultimele săptămâni, constată Pufi, hai pe deal să facem puțin sport.

- Bună idee! - era de acord și Titi, și de îndată alergară să-și pregătească schiurile. Au pregătit într-un termos supă caldă de carne și au pornit în

minunata aventură prin zăpadă.

Au ajuns rapid pe pârtie, unde era deja multă lume. Și-au făcut încălzirea alergând de colo colo.

- Uite Pufi, la fetițele pudel acelea drăguțe, remarcă Titi, ce echipamente de schi la modă au! Lucruri de marcă... Goldbone și

Supersteak. Scândurile noastre au devenit destul de vechi... cu toate acestea alunecă încă destul de bine.

- Daaa... se miră Pufi, sunt echipamente foarte scumpe, dar nu asta e important, ci cum știi să schiezi și să-i ferești pe ceilalți de pe pârtie. Este foarte important respectul și atenția.

- Salut, fetelor! - intră în vorbă Titi. Eu mă numesc Titi. Hai să facem cunoștință și să schiem împreună! Știți să schiați?

mulțumit cu recunoștință, pentru că i-au apărat cu mult curaj. Apoi cu picioarele încă tremurând, au pornit spre casă.

Pufi și Titi erau foarte fericiți că au avut posibilitatea de a ajuta pe cineva, iar de atâta sport, fiind foarte oboseți, au dormit adânc, toată noaptea.

EU SUNT CEA MAI FRUMOASĂ

Titi și Pufi erau niște băieți foarte populari, fiind întotdeauna înconjurați de cățelușe, deoarece erau băieți de treabă. Își duceau la îndeplinire orice promisiune, chiar dacă asta însemna să treacă prin foc și pară, să facă tot ce le stă în putință. Erau politicoși și binecrescuți, descurcâreți și cumsecade în orice împrejurare. Se comportau frumos și nu se întâmpla ca din cauza lor să se nască vreun conflict. Dacă era nevoie să ia apărarea cățelușelor, își etalau fără ezitare abilitățile de maeștri ai artelor marțiale. Ei înșiși se considerau prieteni adevărați, de vreme ce se simțeau în siguranță unul în prezența celuiilalt.

Din anturajul lor nu lipseau nici cele două cățelușe din rasa pudel, foarte atrăgătoare, pe nume Lana și Lara, care în ciuda vârstei tinere, dominau podiumurile de defilare, etalându-și astfel frumusețea și trupurile mlădioase. Participau frecvent la prezentări de modă, purtându-și zgârzile decorate cu briliante și alte accesorii. Erau nelipsite de la concursurile de frumusețe canină. De altfel, deveniseră atât de cunoscute,

aleagă concurența potrivită pentru titlul de cea mai frumoasă câțelușă - era prezent, în special, din câini adulți, de talie mare. Câțelușa cu haine simple părea că-și pierduse ținuta pentru concurs, și se prezentase pe podium cu hainele de stradă, impresie de moment, amuzantă pentru unul dintre membrii juriului, un bătrân bulldog englez, purtând o zgardă imensă de aur. Dar în clipa următoare, o analiză mai atent... și a văzu atunci în ființa ei Frumusețea.

Un alt membru al juriului, un dog argentinian, s-a lăsat orbit de lumina reflectată de paietele și ștrasurile concurențelor. Ochiul său a devenit brusc insensibil la vederea aparatului de zbor, de tip sport, cu care venise la concurs și care îl purtase deasupra oceanului.

De la atâtea lumini și străluciri, ochii lui năucii și-au găsit alinarea pe unica pată albă, liniștitoare. Și cum au dispărut din fața ochilor lui luminile fulgerătoare deranjante, pată albă s-a limpezit încetul cu încetul și s-a trezit în fața lui cu o câțelușă pudel neagră, îmbrăcată într-un alb imaculat, ce îl privea cu ochi galeși, nevinovați și fermecători. Dulăul argentinian, surprins de vederea unei așa minuni, a început să latre cu vocea-i puternică: „Madonna! Virgo! Revelation!”, îngenuchiând cu umilință în fața Larei. Ceilalți membri ai juriului, câinii bătrâni motocicliști, își priviră încremeniți colegul argentinian, șocați de gestul acestuia, dar în clipa următoare ochii le rămaseră ațintiți asupra Larei, o apariție fermecătoare.

Pufi: Privește-ntr-ocolo, Tit! Apariția Larei a înnebunit tot juriul. Nici nu se mai uită la alte fete! Râd din nou.

Tit: Ai auzit pocnitura aceea? Se luase curentul, iar Larei i-a venit o idee năstrușnică. Săraca Lana! Va fi foarte dezamăgită. Coroana reginei frumuseții a fost câștigată chiar de către sora ei.

Lana o luă la fugă de pe scenă, plângând. Se opri direct în brațele lui Pufi, care nu ezită să o consoleze prietenește. Și, în timp ce Lana era cuprinsă încă de invidie, Pufi avea acum ocazia să-și exprime părerea sinceră amicei sale, câțelușa pudel.

Pufi: Lana, nu plânge!

Lana: Aaa..., aaa...!

